

ΩΡΑ ΠΡΩΤΗ

ΙΕΡΕΥΣ: Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμην.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα
της ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα
πληρῶν ὁ θησαυρός τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς
χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλīδος καὶ σῶσον
ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: **Ἄμην.**

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἰσχυρός, ἄγιος
ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (**γ'**).

Δόξα... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε,
ἱλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα,
συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν του
ὄνοματός σου.

Κύριε ἐλέησον (**γ'**). **Δόξα...** **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω
τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω

ΔΙΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπί τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ : “Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ : Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα... **Κ**αὶ νύν...

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς 5

Τὰ ρήματά μου ἐνώτισαι Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου. “Οτι πρὸς σὲ προσεύξομαι Κύριε. Τὸ πρωΐ εἰσακούσῃ τῆς

ΔΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ὈΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

φωνῆς μου. Τὸ πρωΐ παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόφοιμαι· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἰ. Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐδὲ διαμενοῦσιν παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἔργαζομένους τὴν ἀνομίαν, ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος. Ἄνδρα αἵμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος· Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἄγιόν σου ἐν φόβῳ σου. Κύριε ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, ἔνεκα τῶν ἔχθρῶν μου κατεύθυνον ἐνώπιόν μου τὴν ὁδόν μου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια, ἡ καρδία αὐτῶν ματαία. Τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν· κρινον αὐτοὺς ὁ Θεὸς. Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν, ἔξωσον αὐτοὺς ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε. Καὶ εὑφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σὲ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς· καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου. Ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον·

Κύριε ώς ὅπλῳ εὔδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς 44

Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθὸν·
λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ Βασιλεῖ ἡ γλῶσσά
μου κάλαμος γραμματέως ὄξυγράφου. Ὡραῖος
κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων· ἐξεχύθη
ἡ χάρις ἐν χείλεσίν σου· διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε
ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. Περίζωσαι τὴν δόμφαίαν
σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου, Δυνατὲ. Τῇ ὠραιότητί¹
σου καὶ τῷ κάλλει σου· καὶ ἔντεινε, καὶ
κατευοδοῦ καὶ βασίλευε ἔνεκεν ἀληθείας καὶ
πραότητος καὶ δικαιοσύνης· καὶ ὀδηγήσει σε
θαυμαστῶς ἡ δεξιά σου. Τὰ βέλη σου
ἡκονημένα, Δυνατὲ, λαοὶ ὑποκάτω σου
πεσοῦνται ἐν καρδίᾳ τῶν ἔχθρῶν τοῦ βασιλέως.
Ο θρόνος σου, ὁ Θεὸς, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος· ὁράβδος εὐθύτητος ἡ ὁράβδος τῆς
βασιλείας σου. Ἡγάπησας δικαιοσύνην καὶ
ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς,
ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς
μετόχους σου. Σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασία
ἀπὸ τῶν ἴματίων σου, ἀπὸ βάρεων ἐλεφαντίων
ἔξ ὅν εὔφρανάν σε θυγατέρες βασιλέων ἐν τῇ
τιμῇ σου· Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου

ΔΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ὈΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

ἐν ἴματισμῷ διαχρύσω περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. Ἀκουσον Θύγατερ καὶ ἵδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου· καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου, ὅτι αὐτὸς ἐστι Κύριός σου καὶ προσκυνήσεις αὐτῷ. Καὶ θυγάτηρ Τύρου ἐν δώροις· τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ. Πᾶσα ἡ δόξα αὐτῆς τῆς θυγατρὸς βασιλέως ἔσωθεν ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς, περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ Παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονταί σοι. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει· ἀχθήσονται εἰς ναὸν Βασιλέως. Ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγενήθησάν σοι οἱ υἱοὶ σου, καταστήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Μνησθήσονται τοῦ ὄνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονταί σοι εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ψαλμὸς 45

Ο Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψειν ταῖς εὔρούσαις ἡμᾶς σφόδρα. Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ

ΔΙΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ὈΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

ταράσσεσθαι τὴν γῆν, καὶ μετατίθεσθαι ὅρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν. Ἡχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν, ἐταράχθησαν τὰ ὅρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὄρμήματα εὑφραίνουσιν τὴν Πόλιν τοῦ Θεοῦ. Ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ ὑψιστος. Ο Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ πρὸς πρωΐ πρωΐ. Ἐταράχθησαν ἔθνη, ἔκλιναν βασιλεῖαι, ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ, ἐσαλεύθη ἡ γῆ. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς ἀνταναιρῶν πολέμους μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς. Τόξον συντρίψει καὶ συνθλάσει ὅπλον, καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρὶ. Σχολάσατε καὶ γνῶτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς· ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἄλληλούϊα, γ'

Κύριε ἐλέησον, γ'

Εἶτα, Δόξα... καὶ τὸ Τροπάριον.

Ἄπεγράφετο ποτέ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ
Ιωσήφ, ὃς ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, ἐν Βηθλεὲμ ἦ

ΔΙΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Μαριάμ, κυνοφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυνοφορίαν.
Ἐπέστη δὲ καιρὸς δ τῆς γεννήσεως, καὶ τόπος
ἥν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ’ ὡς τερπνὸν
παλάτιον, τὸ Σπήλαιον τῇ Βασιλίδι ἐδείκνυτο.
Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν,
ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Τὶ σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη;
Οὐρανόν, ὅτι ἀνέτειλας τὸν Ἡλιον τῆς
δικαιοσύνης· Παράδεισον, ὅτι ἐβλάστησας τὸ
ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας· Παρθένον, ὅτι ἔμεινας
ἄφθορος· ἀγνὴν Μητέρα, ὅτι ἔσχες σαῖς ἀγίαις
ἀγκάλαις υἱόν, τὸν πάντων Θεόν. Αὐτὸν
ἴκετευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα φάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα.

Ἡχος πλ. δ' Ποίημα Σωφρονίου

Βηθλεὲμ ἔτοιμάζου· εὔτρεπιζέσθω ἡ φάτνη·
τὸ Σπήλαιον δεχέσθω, ἡ ἀλήθεια ἥλθεν· ἡ σκιὰ
παρέδραμε· καὶ Θεὸς ἀνθρώποις, ἐκ Παρθένου
πεφανέρωται, μορφωθείς τὸ καθ' ἡμᾶς, καὶ
θεώσας τὸ πρόσλημα. Διὸ Ἄδαμ ἀνανεοῦται
σὺν τῇ Εὕα, κράζοντες· Ἐπὶ γῆς εὔδοκία
ἐπεφάνη, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Δίς, ἄνευ σπίχου.

ΔΙΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΘΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Εἰς τὴν Α΄ Ωραν. Ἡχος πᾶς Νη.

Ἄ ^N Βη θλε εμ ε τοι οι μα α ζου ⁶ λε ευ
τρε πι ι ζε ε ε σθω η η η φα α
α α ατ νη ^γ δι το σπη η λαι ονδε χε ε ε σθω ω
δη η η α α λη θει α α η ηλ θεν ⁶ λη η η
σκια πα ρε ε ε ε δρα α α α με ^γ δι και Θε
ος α αν θρω ω ποι οις εκ Παρ θε ε νου ου πε ε
φα νε ε ε βω ω ω ται ^Δ μορφω θεις το
καθη μα ας και θε ω σας το προ ο ο οσ
λη η η ημ μα ^γ δι ο Α α δα α μα α να α νε
ου ου ου ται αι συν τη Ε ευ α κρα α α

ΔΙΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΘΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

ζο ο ο οντες ^Δ ε πι ι γης ευ δο κι ι α α
ε ε πε φα α α νη ⁶ σω σαι το γε ε ε

ε ε νο ος η η η μων ^γ ^Δ

Στίχ. Ό Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει καὶ ὁ ἄγιος
ἔξ ὅρους κατασκίου δασέος.

‘Ηχος γ’

Νῦν προφητικὴ πρόρρησις, πληρωθῆναι
ἐπείγεται, μυστικῶς ἡ φάσκουσα· Καὶ σὺ
Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ὑπάρχεις ἐλαχίστη
ἐν τοῖς Ἡγεμόσι, προευτρεπίζουσα τὸ σπήλαιον·
ἐκ σοῦ γὰρ μοι ἔξελεύσεται, ἥγούμενος τῶν
Ἐθνῶν διὰ σαρκός, ἐκ Παρθένου Κόρης Χριστὸς
ὁ Θεός, ὃς ποιμανεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ, τὸν νέον
Ἰσραὴλ. Δῶμεν αὐτῷ ἀπαντες μεγαλωσύνην.

‘Ηχος Γα

Στίχ. Χ ^N Θ ^Γ Θε ος α πο Θαι μαν η ζει
ν ^N Θ ^Γ και ο Α γι ος εξ ο ρους χ ^χ κα τα α

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ οΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

π
σκιι ι ι ου ου ου δα α σε ε ε ε ε
π
ο ος π
π η Ν υ υν προ οφη τι κη η προρ ρη η η
χ σις ρη πλη ρω θη ναι ε πει γε ε ται ρη μυ υ στι
π
κω ως η η φα α α σκου ου ου ου σα α π
χ συ Βη θλε ε εμ γη η Ι ου ου ου ου δα
χ
ου δα μω ω ω ως υ υ πα α αρ χεις
χ
ε λα χι ι στη εν τοις η η γε μο ο
π
ο ο σι ι προ ευ τρε πι ι ζου ου σα α
χ
το σπη λαι ο ον δι εκ σου γαρ μοι οι ε ζε
χ
λε ε ευ σε ται η γου ου με ε ε νος
χ

ΔΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΘΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

των ε θνων δι α σα αρ κος χ^χ εκ Παρ θε ε
ε ε νου ου Κο ο ο ρης χ^χ Χριστο ο ος
ο ο Θε ε ε ος π^π ος ποι μα νει ει ει ει
το ον λα ο ο ον αυ του χ^χ τον νε ε ο ον
Ισ ρα α α η ηλ υ δωμεν αυ τω ω α πα
αν τες με γα α α λω συ υ υ υ υ υ
νην υ

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ
ἐφοβήθην· κατενόησα τὰ ἔργα σου.

Πάλιν τὸ αὐτό.

Εἴτα Δόξα... Ἡχος πλ. δ'

Τάδε λέγει Ἰωσὴφ πρὸς τὴν Παρθένον·
Μαρία, τὶ τὸ δρᾶμα τοῦτο, ὃ ἐν σοὶ τεθέαμαι;
ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι, καὶ τὸν νοῦν
καταπλήττομαι! Λάθρα τοίνυν ἀπ' ἐμοῦ, γενοῦ

ΔΙΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΘΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

ἐν τάχει. Μαρία, τὶ τὸ δρᾶμα τοῦτο, ὃ ἐν σοὶ τεθέαμαι; ἀντὶ τιμῆς αἰσχύνην, ἀντ' εὐφροσύνης, τὴν λύπην, ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖσθαι, τὸν ψόγον μοι προσήγαγες. Οὐκ ἔτι φέρω λοιπόν, τὸ ὄνειδος ἀνθρώπων· ὑπὸ γὰρ Ἰερέων ἐκ τοῦ ναοῦ, ὡς ἄμεμπτον Κυρίου σὲ παρέλαβον· καὶ τὶ τὸ δρώμενον;

Καὶ νῦν... τὸ αὐτὸν.

Ἄλλο ξα Πατρὶ ι ι καὶ Γι ω λ καὶ Α γι
ω Πνε ε ευ μα α α α τι Ἄ
Ἄλλαι νυν καὶ α α ει λ καὶ εις τους αι αι ω
ω ω νας λ των αι ω ω ω νων Α α α
μην Ἄ

Ἄλλα δε ε λε ε γει λ Ι ω ω ση ηφ προς
την Πα α αρ θε ε ε ε νον Ἄ Μα ρι ι α

ΔΙΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΘΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

τι ι το ο δρα α μα του ου ου το ^Δ**λ** ο εν σοι τε
ε ⁶ θε α αμαι ^λ α πο ρω ωκαι ε ξισταα
μαι και τον νου ουν κα α τα πλη η ητ το
ο ο ο μαι ^Δ**λ** λα θρα α τοι οι νυν απ ε ε
μου ου γε νου ε ε εν τα α α α χει ^γ**δ**
Μα ρι ι α τι ι το ο δρα α μα του ου ου το ο
^Δ**λ** ο ο εν σοι τε θε ε ε ε α α α α μαι ^γ**δ**
αν τι ι τι μη η η ης αι σχυσ υ νη ην ^γ**δ**
αντ ευ φρο ο συ υ υ νης τη η ην λυ
υ υ υ πην ^γ**δ** αν τι του ε παι αι νει ει σθαι ⁶ ^λ
τον ψο ο γον μοι προ ση η η η γα α α α

ΔΙΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΘΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

γες διουκ ε ε τι φε ε ρω λοι οι πον δι το ο ο
 ο ο νει δος α α αν θρωω ω ω πων δι
 υ πο γαρ ι ι ι ε ρε ε ε ω ων δι
 εκ του να α ου ω ως α με εμ πτον Κυ ρι
 ι ου ου σε ε πα ρε ε ε λαα α α βον δι
 και τι ι ι το ο ρω ω ω με ε ε ε
 νο ο ον δι

Καὶ εὑθὺς τὸ Προκείμενον τῆς Προφητείας.
 Ἡχος δ'

Κύριος εἶπε πρὸς με· Γιός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

Στίχ. **Λ**ίτησαι παρ' ἐμοῦ καὶ δώσω σοι
 "Εθνη τὴν κληρονομίαν σου.

Προφητείας Μιχαίου τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ. 5:1-3

ΔΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ὈΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Τάδε λέγει Κύριος· Καὶ σὺ Βηθλεὲμ οἶκος τοῦ Ἐφραΐτα μὴ δλιγοστὸς εἰ̄ ἐν χιλιάσιν Ἰουδα· ἐκ σοῦ γάρ μοι ἔξελεύσεται τοῦ εἰ̄ναι εἰ̄ς ἄρχοντα ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ αἱ ἔξοδοι αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς, ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος. Διὰ τοῦτο δώσει αὐτοὺς ἔως καιροῦ τικτούσης, τέξεται· καὶ οἱ ἐπίλοιποι τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἐπιστρέψουσιν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. Καὶ στήσεται, καὶ ὅψεται, καὶ ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν ἴσχυΐ Κύριος, καὶ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ ὀνόματος Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ὑπάρξουσι· διότι νῦν μεγαλυνθήσονται ἔως ἄκρων τῆς γῆς.

‘Ο Ἄπόστολος.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 1:1-12

Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς Προφήταις, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Γίῳ· δὲν ἔθηκε κληρονόμον πάντων, δι' οὖ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν. “Οἱ ὃν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ρήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δι' ἔαυτοῦ καθαρισμὸν ποιησάμενος τῶν

ΔΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ὈΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

άμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς. Τοσούτῳ κρείττων γενόμενος τῶν ἀγγέλων, ὅσῳ διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα. Τίνι γὰρ εἴπε ποτε τῶν Ἀγγέλων· Γίός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν; Ὄταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει· καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες Ἀγγελοι Θεοῦ. Καὶ πρὸς μὲν τοὺς Ἀγγέλους λέγει· Ο ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Πρὸς δὲ τὸν Γίόν· Ο θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ράβδος εὐθύτητος ἡ ράβδος τῆς βασιλείας σου. Ἡγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχοισε σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Καί, Σὺ κατ' ἀρχάς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσιν οἱ οὐρανοί. Αὗτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἴμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἔκλείψουσι.

Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατά Ματθαῖον

Κεφ. 1:18-25

Τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ Γέννησις οὕτως ἦν. Μνηστευθείσης γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἡ συνελθεῖν αὐτοὺς, εύρεθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος Ἅγίου. Ἰωσὴφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὡν, καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, ἐβούληθη λάθρᾳ ἀπολῦσαι αὐτήν. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος, ἵδοὺ Ἀγγελος Κυρίου κατ’ ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ, λέγων· Ἰωσὴφ, υἱὸς Δαυΐδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαριὰμ τὴν γυναῖκα σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ Πνεύματός ἐστιν Ἅγιου. Τέξεται δὲ υἱὸν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν. Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ Προφήτου, λέγοντος· Ἐδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ τέξεται Γιόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουὴλ· ὃ ἐστι μεθερμηνευόμενον, Μεθ’ ἡμῶν ὁ Θεός. Διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ Ἀγγελος Κυρίου, καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα

ΔΙΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

αύτοῦ, καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὴν, ὥστε οὗτος ἔτεκε τὸν Γίδην αὐτῆς τὸν πρωτότοκον· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

Μετὰ ταῦτα λέγει ὁ Ἀναγνώστης

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ καταχυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.

Εἶτα τὸ Τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (γ').

Δόξα... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ιλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν του ὄνοματός σου.

Κύριε ἐλέησον (γ'). **Δόξα... Καὶ νῦν...**

ΔΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ δόνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπί τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ὁῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

“Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἐλέητος.

Εἴτα τὸ Κοντάκιον.

‘Η παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Τό, Κύριε ἐλέησον μ’.

‘Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος

ΔΙΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυέσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διά τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἵθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἀγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἑνότητα της πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἴ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Κύριε ἐλέησον γ'

Δόξα... Καὶ νῦν...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ο** Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ

ΔΙΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

εύλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ἡ Εὐχὴ: **X**ριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ
φωτίζον καὶ ἀγιάζον πάντα ἄνθρωπον
ἔρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, σημειώθήτω ἐφ' ἡμᾶς
τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ
δύψωμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον· καὶ κατεύθυνον τὰ
διαβήματα ἡμῶν πρὸς ἔργασίαν τῶν ἐντολῶν
σου, πρεσβείας τῆς παναχράντου σου Μητρός,
καὶ πάντων σου τῶν ἀγίων.

ΩΡΑ ΤΡΙΤΗ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Εἶτα τοὺς ἐφεξῆς τρεῖς ϕαλμούς.

Ψαλμὸς 66

Ο Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς καὶ εύλογήσαι
ἡμᾶς· ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν

ΔΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ὈΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

σου ἐν πᾶσιν ἔθνεσιν τὸ σωτήριόν σου.
Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ, ὁ Θεὸς,
ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.
Εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν Ἐθνη ὅτι
κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι καὶ Ἐθνη ἐν τῇ γῇ
ὅδηγήσεις. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ, ὁ
Θεὸς, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες· γῇ
ἔδωκεν τὸν καρπὸν αὐτῆς. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ
Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν· εὐλογήσαι ἡμᾶς, ὁ Θεὸς,
καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς
γῆς.

Ψαλμὸς 86

Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσιν τοῖς
ἀγίοις· ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών ὑπὲρ
πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακὼβ. Δεδοξασμένα
ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ Πόλις τοῦ Θεοῦ.
Μνησθήσομαι Ῥαὰβ καὶ Βαβυλῶνος τοῖς
γινώσκουσί με. Καὶ ἴδοὺ ἀλλόφυλοι καὶ Τύροις
καὶ λαὸς Αἰθιόπων οὗτοι ἐγενήθησαν ἐκεῖ.
Μήτηρ Σιών ἐρεῖ ἀνθρωπος· καὶ ἀνθρωπος
ἐγενήθη ἐν αὐτῇ καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ
Ὕψιστος. Κύριος διηγήσεται ἐν γραφῇ λαῶν
καὶ ἀρχόντων τούτων τῶν γεγενημένων ἐν αὐτῇ.
Ως εὐφραινομένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοὶ.

Ψαλμὸς 50

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἔγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἡμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἀν δικαιωθήσῃ ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε. Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἥγαπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοί. Ραντιεὶς με ὑσσώπω, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεὶς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεὶς μοὶ ἀγαλλίασιν, καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τάς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψης μὲ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεύμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

ΔΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Άπόδος μοὶ τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου,
καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με. Διδάξω
ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς, ἐπὶ σὲ
ἐπιστρέψουσι. Πύσαι με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ
Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλώσσα
μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χείλη μου
ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἵνεσίν σου. Ὁτι, εἰ ἦθέλησας θυσίαν, ἔδωκα
ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις. Θυσία τῷ
Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ
ἔξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ
σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτῳ τὰ τείχη
Ἱερουσαλήμ. Τότε εὔδοκήσεις θυσίαν
δικαιοσύνης, ἀναφοράν, καὶ ὀλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Δόξα... Καὶ νῦν... ἄλληλούϊα, γ'

Κύριε ἐλέησον, γ' Εἴτα,

Δόξα... καὶ τὸ Τροπάριον.

Ἄπεγράφετο ποτέ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ
Ίωσήφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ
Μαριάμ, κυοφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυοφορίαν.
Ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς γεννήσεως, καὶ τόπος

ΔΙΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

ἢν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον, τὸ Σπήλαιον τῇ Βασιλίδι ἐδείκνυτο. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὸν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἴ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἵκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἅγιων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα φάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα.

Ὕχος πλ. β'

Οὗτος δὲ Θεὸς ἡμῶν, οὐ λογισθήσεται ἔτερος πρὸς αὐτόν, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστραφείς. Φάτνῃ πενιχρῷ Γίδες μονογενῆς, κείμενος δρᾶται βροτός· καὶ σπαργάνοις πλέκεται, ὁ τῆς δόξης Κύριος, καὶ Μάγους ἀστὴρ μηνύει, εἰς αὐτοῦ προσκύνησιν, καὶ ἡμεῖς μελωδοῦμεν· Τριὰς Ἅγια, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δίς, ὅνευ Στίχου.

Εἰς τὴν Γ' Ωραν. Ὕχος λύττος Πα.

π ρ ου ου τος ο Θε ος η η μων ρ ου

ΔΙΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ὈΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

λο γι σήη η σε ε ται ε ε τε ε ε ρος προ
ος α α α αυ τον ο τε χθει εις ε ε εκ
Πα αρ θε ε ε νου και τοις αν θρω ω ποις
συ υ υ να να α στρα α α φεις φατ νη
πε ε ε ε ε νι ι χρα α α α α α α
α α α γι ος μο ο νο ο γε ε νης
κει με νο ο ος ο ρα α ται αι βρο ο ο
τος και σπαρ γα α νοι οις πλε κε ε ε ται
ο ο τη η η ης δο ξης Κυ υ ρι ι ι ι ος
και μα α α γους α α στη η ηρ μη η νυ
υ υ ει εις αυ του ου προ σκυ υ νη η

ΔΙΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

η σιν π και η μεις με ε ε ε λω ω ω
 δου ου ου με εν χ Τρι α ας α α γι ι ι α Δ σω
 σον τα ας ψυ χα α ας η η η η μων π

Δίς, ἄνευ Στίχου.

Στίχ. Ό Θεδες ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει καὶ ὁ ἅγιος
 ἔξ ὄρους κατασκίου δασέος.

Τίχος πλ. δ'

Πρὸ τῆς Γεννήσεως τῆς σῆς, τρόμῳ δρῶσαι
 τὸ μυστήριον Κύριε, αἱ νοεραὶ στρατιαὶ
 κατεπλήττοντο· ως γὰρ βρέφος νηπιάσαι
 ηὐδόκησας, ὁ τὸν πόλον κοσμήσας τοῖς ἀστράσι·
 καὶ φάτνῃ τῶν ἀλόγων ἀνακέκλισαι, ὁ δρακὶ^π
 συνέχων πάντα γῆς τὰ πέρατα· τοιαύτῃ γὰρ
 οἰκονομίᾳ, ἐγνώσθη σου ἡ εὔσπλαγχνία. Χριστέ,
 τὸ μέγα ἔλεος, δόξα σοι.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ
 ἐφοβήθην· κατενόησα τὰ ἔργα σου

Πάλιν τὸ αὐτὸ.

Τίχος πλ. Νη. χ ν
 θ ο π Θε ος α πο Θαι μαν

ΔΙΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΘΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

η ξει ⁶ και ο Α γι ος εξ ο ρους ^λ κα
τα ασκι ι ι ου δα α α α σε ε ε ε ε
ος ^γ
^N ^γ ^λ Προ της γεν νη σε ως τη ης σης ^λ τρο μω
ο ρω ω ω σαι αι ^Δ το μυ στη η ρι ο ον
Κυ ρι ι ε ^λ αι νο ε ραι αι στρα τι αι κα
τε πλη η η ητ το ο ο ον το ^λ ως γαρ βρε
φος νη πι α α σαι η ηυ δο κη η σας ^λ ο
τον πο λον κο ο σμη η σας τοις α α α στρα
α α α σι ^Δ και φα ατ νη των α λο γων α
να α κε κλι ι σαι ^λ ο δρα κι συ υ νε ε

ΔΙΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΘΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

χων ⁶ πα αν τα γης τα α πε ε ε ε ρα α α
 α τα ^γ δι τοι αυ τη η γαρ οι οι κο ο νο ο
 μι ι ι α α ^Δ δι ε ε γνω σθη η σου η ευ
 σπλαγχνι ι α Χρι ι στε ^Δ δι το με γα ε ε ε
 λε ο ος δο ο ο ο ξα α α α σοι ^γ δι

Είτα Δόξα... Ἡχος γ'

Ίωσήφ, εἰπὲ ἡμῖν, πῶς ἐκ τῶν ἀγίων ἦν παρέλαβες Κόρην, ἔγκυον φέρεις ἐν Βηθλεέμ; Ἐγὼ φησι, τοὺς Προφήτας ἐρευνήσας, καὶ χρηματισθεὶς ὑπὸ Ἀγγέλου, πέπεισμαι, ὅτι Θεὸν γεννήσει ἡ Μαρία ἀνερμηνεύτως· οὗ εἰς προσκύνησιν, Μάγοι εἴξ Ἀνατολῶν ἤξουσι, σὺν δώροις τιμίοις λατρεύοντες. Ο σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν... Πάλιν τὸ αὐτὸ.

Ἡχος ṫ Γα. ṫ ^Γ ḥ ^{...} ^Γ +
 ḥ ^{...} ^Γ ^{...} ^Γ ^{...} ζα

ΔΙΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΘΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

πατέρι 1 1 1 καὶ αἱ γῇ υἱοὶ ωῶς ω
 καὶ αἱ αἱ αἱ γἱω ω Πνεε εὐ μα α α α
 τι 1
 πρὸκαὶ νυ συσυν καὶ αἱ αἱ αἱ εἰ εἰ εἰ
 καὶ εἰς τοὺς αἱ ω ω να αἱς τῶν αἱ αἱ ω ω
 νωῶν Α α αἱ μην
 ὁ σηφ εἰ πε ε η η η μιν
 πω ως εκ τῶν αἱ γἱ 1 1 ω ων η ην πα ρε
 ε ε λα α βες Ko o o o ρη ην
 εγ κυ ον φε ε ε ρει εις ε εν Βη θλε ε εμ
 ε γω φη σι ι τοὺς προ φη τα αἱ ε ε ρευ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ οΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

νη η η η σας ρι και αι χρη μα τι σθεις υ πο
ο ο α αγ γε ε ε λου ρι πε ε πει ει σμαι
ο ο ο ο τι Θε ε ον ρι γεν νη η
σει η Ma ρι i i i α α α A νε
ερ μη νε ε ε ευ τω ως ρι ou ου ου ου
ου ει εις προ ο σκυ νη σι ιν δι μα α γοι εξ α α
να το λω ων η η ζου ου σι ρι συ υν δω ω ω
ροις τι μι i i οις λα α τρε ε ευ ο ο ο ον
τε ες ρι ο σαρ κω θει ει ει εις δι η η
μας ρι Ku u u ρι ε ε δο ο ο ο ο
ξα α σοι οι οι οι οι οι οι

Καὶ εὐθὺς τὸ προκείμενον τῆς Προφητείας
‘^ἍΧος δ’

“Οτι παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, Γίδες καὶ ἐδόθη
ἡμῖν.

Στίχ. Οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγεννήθη ἐπὶ τοῦ ὥμου
αὐτοῦ.

Προφητείας Ἱερεμίου τὸ Ἀνάγνωσμα

Βαροὺχ 3: 36-38, 4:1-4

Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν οὐ λογισθήσεται ἔτερος
πρὸς αὐτὸν. Ἐξεῦρεν πᾶσαν ὁδὸν ἐπιστήμης
καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Ἰακὼβ τῷ παιδὶ αὐτοῦ καὶ
Ἰσραὴλ τῷ ἡγαπημένῳ ὑπ’ αὐτοῦ. Μετὰ δὲ
ταῦτα ἐπὶ τῆς γῆς ὥφθη καὶ τοῖς ἀνθρώποις
συνανεστράφη. Αὕτη ἡ βίβλος τῶν
προσταγμάτων τοῦ Θεοῦ καὶ ὁ νόμος ὁ
ὑπάρχων εἰς τὸν αἰῶνα· πάντες οἱ κρατοῦντες
αὐτὴν, εἰς ζωὴν· οἱ δὲ καταλείποντες αὐτὴν
ἀποθανοῦνται. Ἐπιστρέφου Ἰακὼβ καὶ
ἐπιλαβοῦ αὐτῆς· διόδευσον πρὸς τὴν λάμψιν
κατέναντι τοῦ φωτὸς αὐτῆς. Μὴ δῶς ἔτέρῳ τὴν
δόξαν σου καὶ τὰ συμφέροντά σοι ἔθνει
ἄλλοτρίῳ. Μακάριοί ἐσμεν Ἰσραὴλ· ὅτι τὰ
ἀρεστὰ τῷ Θεῷ ἡμῖν γνωστὰ ἐστιν.

‘Ο Ἀπόστολος.

ΔΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἄναγνωσμα

Κεφ. 3:23-29.

Ἄδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν, ὑπὸ νόμου ἐφρουρούμεθα συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὅστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν. Ἐλθούσης δὲ τῆς Πίστεως, οὐκ ἔτι ὑπὸ παιδαγωγὸν ἐσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἔνι Ιουδαῖος οὐδὲ Ἕλλην· οὐκ ἔνι δοῦλος, οὐδὲ ἐλεύθερος· οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἴς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστέ, καὶ κατ’ ἐπαγγελίαν κληρονόμοι.

Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Κεφ. 2: 1-20

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου, ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. Αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη ἐγένετο, ἥγεμονεύοντος τῆς Συρίας

ΔΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ὈΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Κυρηνίου. Καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι, ἔκαστος εἰς τὴν ἴδιαν πόλιν. Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσὴφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ἐκ πόλεως Ναζαρὲτ, εἰς τὴν Ἰουδαίαν, εἰς πόλιν Δαυΐδ, ἣτις καλεῖται Βηθλεέμ, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαυΐδ, ἀπογράψασθαι σὺν Μαριὰμ τῇ μεμνηστευμένῃ αὐτῷ γυναικί, οὕσῃ ἐγκύῳ. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ, ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν. Καὶ ἔτεκε τὸν Γίὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν, καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ· διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι. Καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ, ἀγραυλοῦντες καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτῶν. Καὶ ἰδοὺ Ἀγγελος Κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς, καὶ δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς· καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἀγγελος· Μὴ φοβεῖσθαι· ἰδοὺ γὰρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἣτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ· ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτήρ, ὃς ἐστι Χριστὸς Κύριος, ἐν πόλει Δαυΐδ. Καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον· εὑρήσετε βρέφος ἐσπαργανωμένον, κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. Καὶ

ΔΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ὈΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

ἔξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ Ἀγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς οὐρανίου, αἰνούντων τὸν Θεὸν, καὶ λεγόντων· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη· ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ Ἡγγελοι, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ Ποιμένες εἶπον πρὸς ἄλλήλους· Διέλθωμεν δὴ ἔως Βηθλεὲμ καὶ ἴδωμεν τὸ ρῆμα τοῦτο τὸ γεγονός, ὃ ὁ Κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν. Καὶ ἦλθον σπεύσαντες, καὶ ἀνεῦρον τὴν τε Μαριὰμ καὶ τὸν Ἰωσὴφ, καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. Ἰδόντες δὲ διεγνώρισαν περὶ τοῦ ρήματος τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ Παιδίου τούτου. Καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ τῶν Ποιμένων πρὸς αὐτούς. Ἡ δὲ Μαριὰμ πάντα συνετήρει τὰ ρήματα ταῦτα, συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. Καὶ ὑπέστρεψαν οἱ Ποιμένες, δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς.

Μετὰ ταῦτα λέγει ὁ Ἄναγνώστης.

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός, εὐλογητὸς Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατευοδώσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ

σώζειν.

“**Ἄ**γιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (**γ'**). ”

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ιλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν του ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον (**γ'**). **Δ**όξα... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπί τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

“**Ο**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: **Ἄ**μήν.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον.

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν Σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Τό, Κύριε ἐλέησον μ'.

Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυέσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διά τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἀγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον καὶ δῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἑνότητα της πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου

ΔΙΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εῖ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Κύριε ἐλέησον γ'

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ο Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ἡ Εὐχὴ.

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ, Κύριε, Γίę μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία Δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἀμαρτωλόν· καὶ οἵς ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου, ὅτι εὐλογητὸς εῖ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

ΩΡΑ ΕΚΤΗ

Ἐπισυνάπτομεν καὶ τὴν Ἐκτην Ὁραν,
λέγοντες εὐθύς. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, τρίς.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἄμην.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Εἶτα τοὺς Ψαλμούς.

Ψαλμὸς 71

Ο Θεὸς τὸ κρῖμά σου τῷ βασιλεῖ δὸς καὶ
τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ Βασιλέως.
Κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ καὶ τοὺς
πτωχούς σου ἐν κρίσει. Ἀναλαβέτω τὰ ὅρη
εἰρήνην τῷ λαῷ σου καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην.
Κρινεῖ τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ καὶ σώσει τοὺς
υίοὺς τῶν πενήτων καὶ ταπεινώσει συκοφάντην.
Καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἥλιῳ καὶ πρὸ τῆς σελήνης
γενεᾶς γενεῶν. Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ¹
πόκον καὶ ὥσει σταγῶν ἡ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν.
Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη καὶ

ΔΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ὈΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

πλῆθος εἰρήνης ἔως οὐ ἀνταναιρεθῇ ἢ σελήνη. Καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἔως θαλάσσης καὶ ἀπὸ ποταμοῦ ἔως περάτων τῆς οἰκουμένης. Ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται Αἰθίοπες καὶ οἱ ἔχθροὶ αὐτοῦ χοῦν λείξουσι. Βασιλεῖς Θαρσεῖς καὶ νῆσοι δῶρα προσοίσουσι· Βασιλεῖς Ἀράβων καὶ Σαβᾶ δῶρα προσάξουσι· Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ Βασιλεῖς τῆς γῆς, πάντα τὰ "Ἐθνη διουλεύσουσιν αὐτῷ. Ὄτι ἐρρύσατο πτωχὸν ἐκ δυνάστου καὶ πένητα ὡς οὐχ ὑπῆρχε βοηθός. Φείσεται πτωχοῦ καὶ πένητος καὶ ψυχὰς πενήτων σώσει. Ἐκ τόκου καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν καὶ ἔντιμον τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ ζήσεται, καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τοῦ χρυσίου τῆς Ἀραβίας, καὶ προσεύξονται περὶ αὐτοῦ διὰ παντὸς ὅλην τὴν ἡμέραν εὐλογήσουσιν αὐτὸν. Ἐσται στήριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ' ἄκρων τῶν ὁρέων· ὑπεραρθήσεται ὑπὲρ τὸν Λίβανον ὁ καρπὸς αὐτοῦ, καὶ ἐξανθήσουσιν ἐκ πόλεως ὡσεὶ χόρτος τῆς γῆς. Ἐσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας· πρὸ τοῦ ἥλιου διαμενεῖ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς

ΔΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ὈΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

γῆς· πάντα τὰ Ἱερά μακαριοῦσιν αὐτὸν. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος. Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ. Γένοιτο, γένοιτο.

Ψαλμὸς 131

Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαυΐδ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. Ὡς ὥμοσε τῷ Κυρίῳ ηὔξατο τῷ Θεῷ Ἰακὼβ. Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου, εἰ δώσω ὅπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμὸν, καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου, ἔως οὗ εῦρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰακὼβ. Ἰδοὺ ἡκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾷ, εὗρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ εἶ καὶ ἡ Κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματός σου. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται. Ἐνεκεν Δαυΐδ τοῦ δούλου σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ

ΔΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ὈΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

σου. Ὁμοσεν Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτὴν. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα ἢ διδάξω αὐτοὺς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἔως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ὅτι ἔξελέξατο Κύριος τὴν Σιὼν, ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. Αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος ὥδε κατοικήσω ὅτι ἡρετισάμην αὐτὴν. Τὴν θύραν αὐτῆς εὔλογῶν εὔλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων. Τοὺς Ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὄσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ ἔξανατελῶ κέρας τῷ Δαυΐδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ Χριστῷ μου. Τοὺς ἔχθρούς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἔξανθήσει τὸ ἀγίασμά μου.

Ψαλμός 90

Ο κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἄντιλήπτωρ μου εῖ, καὶ καταφυγή μου ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτὸν. Ὅτι αὐτὸς ὁρύσεται με ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους. Ἐν

ΔΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ὈΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς· ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ. Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας, ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ. Πεσεῖται ἐκ τοῦ χλίτους σου χιλιὰς καὶ μυριὰς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ. Πλὴν τοῖς ὁφθαλμοῖς σου κατανοήσεις καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὄψει. Ὁτι σὺ Κύριε ἡ ἐλπίς μου· τὸν Ὅψιστον ἔθου καταφυγήν σου. Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακὰ καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ τῷ σκηνώματί σου. Ὁτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε μή ποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα. Ὁτι ἐπ’ ἐμὲ ἥλπισεν καὶ ὁύσομαι αὐτὸν· σκεπάσω αὐτὸν ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. Κεκράξεται πρός με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ· μετ’ αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει, ἐξελοῦμαι καὶ δοξάσω αὐτὸν. Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτὸν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ

ΔΙΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

σωτήριόν μου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἀληθούϊα, γ'

Κύριε ἐλέησον, γ'

Εἰτα, Δόξα... καὶ τὸ Τροπάριον.

Ἀπεγράφετο ποτέ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ
Ιωσήφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ
Μαριάμ, κυοφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυοφορίαν.
Ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς γεννήσεως, καὶ τόπος
ἥν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν
παλάτιον, τὸ Σπήλαιον τῇ Βασιλίδι ἐδείκνυτο.
Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν,
ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Οτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν διὰ τὰ πολλὰ
ἡμῶν ἀμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα
δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθένε· πολλὰ γὰρ
ἰσχύει δέησις Μητρὸς πρὸς εὔμενειαν Δεσπότου.
Μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλῶν ἴκεσίας ἡ πάνσεμνος,
ὅτι ἐλεήμων ἐστί, καὶ σώζειν δυνάμενος, ὁ καὶ
παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Εἰτα φάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα.

Ὕχος α'

Δεῦτε πιστοὶ ἐπαρθῶμεν ἐνθέως, καὶ
κατίδωμεν συγκατάβασιν θεϊκὴν ὄνωθεν, ἐν

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ οΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Βηθλεὲμ πρὸς ἡμᾶς ἐμφανῶς· καὶ νοῦν
καθαρθέντες, τῷ βίῳ προσενέγκωμεν, ἀρετάς
ἀντὶ μύρου, προευτρεπίζοντες πιστῶς, τῶν
Γενεθλίων τὰς εἰσόδους, ἐπὶ τῶν ψυχικῶν
θησαυρισμάτων, κράζοντες· Ἐν ύψιστοις δόξα,
Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι, δι’ οὗ ἐν ἀνθρώποις εὔδοκία
ἐπεφάνη, τὸν Ἄδαμ ἐκλυτρώσασθαι, τῆς
ἀρχεγόνου ἀρᾶς ὡς Φιλάνθρωπος. Δίς, ὄνευ
Στίχου.

Εἰς τὴν ΣΤ' οὐρανόν. Ἡχος ἡ Πα.

π χ π Χει τε πιστοι ε παρ θω ω με εν εν θε ε
ε ε ε ως π και κα τι δωμενσυ γκα τα
α α α βα α α α σιν π θε ι ι κηην α νω
ω θεν εν Βη θλε εμ προ ος η μα α ας
ε εμ φα α α νως π και νουν καθαρ θεν τε
ες τωω βι ι ω προ σε νε εγ κω μεν α

ΔΙΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΘΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

β β — τ α ας αν τι μυ υ υ ρου προ
ευ τρε πι ι ι ζον τες πι ιστως πρων γε
νε θλι ι ι ων τα α ας ει ει σο ο ο
δου ους ε πι των ψυ χι κων θη σαυ ρι σμα
α των κρα α α ζο ο ον τες εν υ ψι
ι στοιοις δο ο ξα Θε ω ω τω εν Τρι
α α α α δι πρ δι ου εν αν θρωω ποις ευ δο
κι α ε ε πε φα α α α α α α α
α α α νη η η πρ τον Α δαμ εκ λυ τρω
ω σα α σθαι της αρ χε γο νου α ρας ω
ως φι λα α α αν θρωω ω ω πος πρ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ οΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει καὶ ὁ ἄγιος
ἔξ ὄρους κατασκίου δασέος.

Ἕχος δ'

Ἄκουε οὐρανέ, καὶ ἐνωπίζου ἡ γῆ·
σαλευθήτω τὰ θεμέλια, ἐπιλαβέτω τρόμος τὰ
καταχθόνια· ὅτι ὁ Θεός τε καὶ Κτίστης, σαρκὸς
εἰσέδυ πλάσιν· καὶ ὁ κραταιᾶ κτίσας χειρὶ τὴν
κτίσιν, σπλάγχνον ὀρᾶται πλάσματος. Ὡ Βάθος
πλούτου, καὶ σοφίας καὶ γνώσεως Θεοῦ! ὡς
ἀνεξερεύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ, καὶ
ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ
ἐφοβήθην· κατενόησα τὰ ἔργα σου.

Πάλιν τὸ αὐτὸν.

Ἡράκλειος ἦταν Πα.

Θεος αποθαιμανηζει και
ο Αγιος εξορουσιακατασκι
ιιουουδασεεεος
προακουεεουραανεικαιενω

ΔΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΘΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

τι ι ι ζου ου η η η γη ^π_q σα λευ θη
η τω τα θε με ε ε ε λι ι ι ι α ^π_q ε
πι λα βε τω ω τρο ο μος τα α κα τα α
χθο ο νι ι α ^π_q ο τι ο Θε ος τε και αι
Κτι ι στης ^Δσα α αρ κο ος ει σε δυ πλα
α α α α σιν ^π_q και ο κρα ται αι α κτι ι σας
χει ει ρι ι τη ην κτι ι ι σι ιν ^Δσπλαγ
χνο ον ο ο ρα α α ται πλα α α α σμα
α α α τος ^π_q ω βα θο ος πλου ου ου ου
του και σο φι ι α ας και γνω ω σε ω ως
Θε ε ε ου ^π_q ως α νε ξε ρευ νη η τα

ΔΙΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΘΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

τα κρι 1 μα τα Α αυ του ^Δκαι α νε ξι
χνι α στοιοιοι αι ο ο δοι αυ του ου 6 λ

Είτα. Δόξα... Ἡχος πλ. α'

Δεῦτε χριστοφόροι λαοὶ κατίδωμεν, θαῦμα πᾶσαν ἔννοιαν, ἐκπλῆττον καὶ συνέχον καὶ εὔσεβῶς προσκυνοῦντες, πίστει ἀνυμνήσωμεν. Σήμερον πρὸς Βηθλεέμ, ἐγκυμονοῦσα Κόρη παραγίνεται, τοῦ γεννῆσαι τὸν Κύριον· χοροὶ δέ, Ἀγγέλων προτρέχουσι. Καὶ ταῦτα βλέπων ἐβόα, Ἰωσὴφ ὁ Μνήστωρ· Τὶ τὸ ἐν σοὶ ξένον μυστήριον Παρθένε; καὶ πῶς μέλλεις λοχεῦσαι, ἡ ἀπειρόζυγος Δάμαλις;

Καὶ νῦν... πάλιν τὸ αὐτό.

Δόξα, Καὶ νῦν. Ἡχος λῃ Πα.

^χ
^π
^π
^π **Δ**ο ο ξα Πα τρι 1 1 1 καὶ αι γι ω ^χ
καὶ Α γι 1 ω Πνευ μα α α τι ^π
^π
^π **Κ**αι νυν και α ει + και εις τους αι ω ω

ΔΙΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΘΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

νας τωναι ω ω ω νων Α α αμην π^q
π^o ε ευ τε χρι στο φο ο ο ο ροι
οι λα α οι κα τι ιδω μεν θα α α α αυ
μα πασαν ε εν νοι οι αν ε εκ πλη ητ
τον και αι συ νε ε ε ε χον π^q και ε ευ σε
βω ω ως προ ο σκυ νου ου ου ουν τες πι ι
στει α α νυ υμη η η η η σωω ω ω
μεν π^q ση με ρον προ ος Βη η θλε ε εμ π^q εγ
κυ μο νου σα α Ko ο ρη πα ρα γι ι ι ι
νε ε ε ε ται Δ^Δ του γεν νη η σαι αι τον Ku
υ υ υ υ ρι ι ι ι ον π^q χο ροι δε α αγ

ΔΙΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΘΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

γε ε λω ω ω ω ω ων προ ο τρε ε ε ε
ε ε χου ου ου ηου ου ου ου σι π^q και τα αυ
τα βλε ε ε ε ε πων π^q ε βο ο ο οο
οο οο οο οο α α α α α α
α α π^q ι ω ση ηφο μνη η η η η
η η η η η η στωω ω ω ωρ π^q τι το εν
σοι ξε ε ε ε ε νο ον π^q μυ υ υστη η
ρι ο ον Παρ θε ε ε ε νε π^q και πω ως με
ελ λεις λο χε ε ε ε ευ σαι π^q η α πει
ρο ζυ υ γος Δα αμα λι ι ι ι ι ι ι ι ι^o π^q

Και εύθυς, Προκείμενον τῆς Προφητείας
Ἅχος πλ. δ'

Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου ἐγέννησά σε.

Στίχ. Εἰπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου. Κάθου ἐκ δεξιῶν μου.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ. 7:10-16, 8:1-4, 8-10

Προσέθετο Κύριος λαλῆσαι τῷ Ἀχαζ λέγων· Αἴτησαι σεαυτῷ σημεῖον παρὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου εἰς βάθος ἢ εἰς ὑψοῖς. Καὶ εἶπεν Ἀχαζ· Οὐ μὴ αἰτήσω οὐδὲ οὐ μὴ πειράσω Κύριον· Καὶ εἶπεν (Ἡσαΐας)· Ἀκούσατε δὴ οἶκος Δαυΐδ· μὴ μικρὸν ὑμῖν ἀγῶνα παρέχειν ἀνθρώποις; καὶ πῶς Κυρίῳ παρέχετε ἀγῶνα; Διὰ τοῦτο δώσει Κύριος αὐτὸς ἡμῖν σημεῖον. Ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ λήψεται καὶ τέξεται υἱὸν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουὴλ. Βούτυρον καὶ μέλι φάγεται πρὶν ἢ γνῶναι αὐτὸν ἢ προελέσθαι πονηρὰ, ἐκλέξεται τὸ ἀγαθὸν. Διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον ἀγαθὸν ἢ κακὸν ἀπειθεῖ πονηρίᾳ τοῦ ἐκλέξασθαι τὸ ἀγαθὸν. Καὶ εἶπεν Κύριος πρὸς με· Λάβε σεαυτῷ τόμον καινόν μέγαν, καὶ γράφον εἰς αὐτὸν γραφίδι ἀνθρώπου. Τοῦ δέξέως προνομὴν ποιῆσαι σκύλων. Πάρεστι γὰρ· Καὶ μάρτυράς μοι ποίησον πιστοὺς ἀνθρώπους, τὸν Οὐρίαν τὸν

ΔΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ὈΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

ίερέα, καὶ Ζαχαρίαν υἱὸν Βαραχίου· Καὶ προσῆλθον πρὸς τὴν προφῆτιν καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβε, καὶ ἔτεκεν υἱὸν· καὶ εἶπέ μοι Κύριος· Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ· Ταχέως σκύλευσον, ὀξέως προνόμευσον. Διότι πρὶν ἦ γνῶναι τὸ παιδίον καλεῖν πατέρα ἢ μητέρα λήψεται δύναμιν Δαμασκοῦ καὶ τὰ σκῦλα Σαμαρείας ἔναντι Βασιλέως Ἀσσυρίων. Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς. Γνῶτε "Ἐθνη καὶ ἡττᾶσθε· ἐπακούσατε ἔως ἐσχάτου τῆς γῆς· ἴσχυκότες ἡττᾶσθε. Ἐὰν γὰρ πάλιν ἴσχύσητε καὶ πάλιν ἡττηθήσεσθε. Καὶ ἦν ἀν βουλὴν βουλεύσησθε διασκεδάσει Κύριος· καὶ λόγον ὃν ἐὰν λαλήσητε οὐ μὴ ἐμμείνῃ ἐν ὑμῖν ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς.

‘Ο Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ.1:10-14, 2:1-3

Κατ’ ἀρχὰς σύ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σού εἰσιν οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἴμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὥσει περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ

ΔΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ὈΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

ἐκλείψουσι. Πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἴρηκέ ποτε· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἔως ὅν θῶ τοὺς ἔχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μὴ ποτε παραρρυῶμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἐλαβεν ἐνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἢτις, ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

Ἐὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατά Ματθαῖον.

Κεφ. 2: 1-12

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ἐν ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως, ἵδοὺ, Μάγοι ἀπὸ Ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα, λέγοντες· Ποῦ ἐστιν ὁ τεχθεὶς Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; εἴδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ Ἀνατολῇ καὶ ἦλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ. Ἀκούσας δὲ Ἡρώδης ὁ

ΔΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

βασιλεὺς ἐταράχθη, καὶ πᾶσα Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτοῦ. Καὶ συναγαγὼν πάντας τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ Γραμματεῖς τοῦ λαοῦ, ἐπιυνθάνετο παρ' αὐτῶν, ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται. Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας. Οὕτω γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ Προφήτου· Καὶ σὺ Βηθλεέμ, γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἰ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδᾳ· ἐκ σοῦ γὰρ ἐξελεύσεται Ἡγούμενος, ὃς τις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ. Τότε Ἡρώδης, λάθρα καλέσας τοὺς Μάγους, ἡκρίβωσε παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέροις. Καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς Βηθλεὲμ εἶπε· Πορευθέντες, ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ τοῦ Παιδίου, ἐπὰν δὲ εὕρητε, ἀπαγγείλατέ μοι, ὅπως κάγὼ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ. Οἱ δὲ ἀκούσαντες τοῦ Βασιλέως, ἐπιορεύθησαν· καὶ ἴδοὺ, ὁ ἀστὴρ, ὃν εἶδον ἐν τῇ Ἀνατολῇ, προῆγεν αὐτούς, ἔως ἐλθὼν ἔστη ἐπάνω οὗ ἦν τὸ Παιδίον. Ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα, ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα. Καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, εἶδον τὸ Παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ· καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν, προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα, χρυσὸν, καὶ λίβανον,

καὶ συμύρναν. Καὶ χρηματισθέντες κατ' ὄναρ, μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρώδην, δι’ ἀλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.

Εἶτα λέγει ὁ Ἀναγνώστης.

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου, Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα· βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἔνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε, ρῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (**γ'**).

Δόξα... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν του ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον (**γ'**). **Δ**όξα... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπί τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ

ΔΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΘΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

ήμεις ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ δῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

“Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον.

‘Η Παρθένος σήμερον, τὸν Προαιώνιον Λόγον, ἐν Σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα, δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Τό, Κύριε ἐλέησον μ’.

‘Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυέσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διά τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν

ΔΙΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἵθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἀγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἴ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων. Ἄμην.

**Κύριε ἐλέησον γ'
Δόξα... Καὶ νῦν...**

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ο Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ἡ Εὐχὴ.

Θεέ, καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων καὶ πάσης

ΔΙΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

κτίσεως Δημιουργέ, ὁ διὰ σπλάγχνα ἀνεικάστου ἔλέους σου τὸν μονογενῆ σου Γίόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καταπέμψας ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ Σταυροῦ τὸ χειρόγραφον τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν διαρρήξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ σκότους. Αὕτος Δέσποτα φιλάνθρωπε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν τὰς εὐχαριστηρίους ταύτας, καὶ ἰκετηρίους ἐντεύξεις· καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς ὀλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος, καὶ πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων ὀρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας· ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου τρῶσον ἡμῶν τὰς ψυχάς. Ἱνα διὰ παντὸς πρὸς σὲ ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρὰ σοῦ φωτὶ ὁδηγούμενοι, σὲ τὸ ἀπρόσιτον καὶ ἀἴδιον κατοπτεύοντες φῶς, ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν, καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπωμεν, τῷ ἀνάρχῳ Πατρί, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Γίῷ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν

αιώνων. Ἀμήν.

ΩΡΑ ΕΝΑΤΗ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ:

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Εἰτα τοὺς ἐφεξῆς τρεῖς φαλμούς.

Ψαλμὸς 109

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἔως ὅταν θῶ τοὺς ἔχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. Ῥάβδον δυνάμεώς σου ἔξαποστελεῖ Κύριος ἐκ Σιών καὶ κατακυρίευε ἐν μέσῳ τῶν ἔχθρῶν σου. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου ἐν ταῖς λαμπρότησιν τῶν ὀγίων σου. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου ἐγέννησά σε. Ὁμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Κύριος ἐκ δεξιῶν σου συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ Βασιλεῖς. Κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσιν, πληρώσει

πτώματα, συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν.
Ἐκ χειμάρρου ἐν δδῷ πίεται· διὰ τοῦτο ὑψώσει
κεφαλὴν.

Ψαλμὸς 110

Ἐξομολογήσομαι σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ
μου, ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ. Μεγάλα
τὰ ἔργα Κυρίου ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ
θελήματα αὐτοῦ. Ἐξομολόγησις καὶ
μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἡ
δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος. Μνείαν ἐποιήσατο τῶν θαυμασίων
αὐτοῦ· ἐλεήμων καὶ οἰκτíρων ὁ Κύριος· τροφὴν
ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτὸν. Μνησθήσεται
εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ· ἴσχὺν ἔργων
αὐτοῦ ἀνήγγειλεν τῷ λαῷ αὐτοῦ τοῦ δοῦναι
αὐτοῖς κληρονομίαν Ἐθνῶν· Ἔργα χειρῶν
αὐτοῦ ἀλήθεια καὶ κρίσις. Πισταὶ πᾶσαι αἱ
ἐντολαὶ αὐτοῦ ἐστηριγμέναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος πεποιημέναι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι.
Λύτρωσιν ἀπέστειλεν τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐνετείλατο
εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ· ἄγιον καὶ
φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ· Ἄρχὴ Σοφίας φόβος
Κυρίου· σύνεσις δὲ, ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν
αὐτὴν· ἡ αἴνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ

αἰῶνος.

Ψαλμὸς 85

Κλῖνον Κύριε τὸ οὗς σου καὶ ἐπάκουσόν μου ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγὼ. Φύλαξον τὴν ψυχήν μου ὅτι ὅσιός εἰμι· σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ Θεός μου τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σὲ. Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν· εὔφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου ὅτι πρὸς σὲ Κύριε ἥρα τὴν ψυχὴν μου. Ὅτι σὺ, Κύριε, χρηστὸς καὶ ἐπιεικὴς καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε. Ἐνώπισαι Κύριε τὴν προσευχὴν μου καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σὲ, ὅτι επήκουσάς μου. Οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ Ἐθνη ὅσα ἐποίησας ἤξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου. Ὅτι μέγας εἶ σὺ καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ Θεὸς μόνος. Ὁδήγησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὔφρανθήτω ἡ καρδία μου τοῦ φιβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου. Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου καὶ δοξάσω τὸ

ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχήν μου ἐξ ἄδου κατωτάτου. Ο Θεὸς, παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμὲ καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ σὺ, Κύριε, ὁ Θεὸς μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με· δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου. Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν· ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἄλληλούϊα, γ'
Κύριε ἐλέησον, γ'
Εἴτα, Δόξα... καὶ τὸ Τροπάριον.

Ἄπεγράφετο ποτέ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριάμ, κυοφοροῦσα τὴν ὄσπορον κυοφορίαν. Ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον, τὸ Σπήλαιον τῇ Βασιλίδι ἐδείχνυτο. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν,

ΔΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ὈΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ νῦν...

‘Ο δι’ ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθέ, δὸς θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὖς ἐπλασας τῇ χειρὶ σου· δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Εἴτα φάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα.

Ἔχος βαρὺς.

Ἐξεπλήττετο δὸς Ἡρώδης, ὁρῶν τῶν Μάγων τὴν εὔσέβειαν, καὶ τῷ θυμῷ νικώμενος, τοῦ ἔτους ἡκριβολόγει τὸ διάστημα. Μητέρες ἡτεκνοῦντο, καὶ ἡ ἄωρος ἡλικία τῶν βρεφῶν, πικρῶς κατεθερίζετο· μαζοὶ ἐξηραίνοντο, καὶ πόροι γάλακτος συνεστέλλοντο. Μέγα ἦν τὸ δεινόν! διὸ εὔσεβῶς πιστοὶ συνελθόντες, προσκυνήσωμεν τοῦ Χριστοῦ τὴν γέννησιν.

Δἰς τὸ αὐτό, ἄνευ Στίχου.

Εἰς τὴν Θ' Ὁραν. Ἔχος ἐ Γα.

χ̄ ρ̄ ζε πλητ τε το ο ο Η ρω ω ω

ΔΙΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ὈΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

δης ΔΔ ο ρωαντων μα α γων τη ην ευ σε βει
α αν Η και τω θυ μω νι κω με ε νος του ου
ε ε ε τους Δη η κρι βο λο γει το ο δι
α στη μα α Η μη τε ρες η τε κνου ου ουν
το ο Πη και η α ω ω ρος Δη η λι κι
ι α των βρε ε φω ων πι κρως κα τε ε
θε ρι ζε το ο Η μα ζοι ε ζη ραι νο ον το Δη
και πο ο ροι γα λα α κτο ο ος συ υ νε ε
στε ε ε ελλο ο ον το Η με γα α η ην το δει
νο ον Η δι ο ο ευ σε βω ως πι ιστοι οι συ
υ νελ θο ο ον τε ες προ σκυ νη σω μεν

ΔΙΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΘΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

του ου Χρι στου τη ην γε ε ε εν νη η η
σιν

Στίχ. Ό Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἤξει καὶ ὁ ἅγιος
ἔξ ὄρους κατασκίου δασέος.

“**Ηχος β'**

“Οτε Ἰωσήφ, Παρθένε, λύπῃ ἐτιτρώσκετο,
πρὸς Βηθλεὲμ ἀπαίρων, ἐβόας πρὸς αὐτόν· Τί
ὅρῶν με ἔγκυον, στυγνάζεις καὶ ταράσσεσαι,
ἀγνοῶν δλως, τὸ ἐν ἐμοὶ φρικτόν μυστήριον;
Λοιπὸν ἀπόθου φόβον ἀπαντα, τὸ παράδοξον
ἐννοῶν· Θεὸς κάτεισι γὰρ ἐπὶ γῆς δι’ ἔλεον, ἐν
τῇ ἐμῇ μήτρᾳ νῦν, καὶ σάρκα προσελάβετο·
ὄνπερ τικτόμενον, ὅψει ως ηὐδόκησε· καὶ τῆς
χαρᾶς πλησθείς, προσκυνήσεις ως Κτίστην σου,
δν Ἀγγελοι ύμνοῦσιν ἀπαύστως, καὶ δοξάζουσι,
σὺν Πατρὶ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ
ἐφοβήθην· κατενόησα τὰ ἔργα σου.

Πάλιν τὸ αὐτό.

“**Ηχος Δι.**

χ^M Θε^A ος α πο Θαι μαν η ζει^A και

ΔΙΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

χ Δ B

ο Α γι ος εξ ο ρους Δ κα τα σκι 1

ου ου ου ου δα σε ε ος Δ

Ω Δ τε ε I ω ω σηφ Δ Πα αρ θε νε ε λυ

πη ε ε ε τι τρωω ω ω σκε ε ε ε το Δ

προς Βη θλε ε εμ α α α παι αι αι ρω ων

ε βο ο α ας προς α αυ το ο ον Δ τι ο

ρων με ε Εγ κυ υ υ ον στυ γνα ζεις

και αι τα ρα α ασ σε σαι Δ α γνο ω ων

ο ολως το εν ε μοι φρικτο ον μυστη

η η ρι ι ι ι ον 6 λοι πον α α πο θου φο

ο ο βον α α α α πα α α αν τα Δ το

ΔΙΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΘΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

πα ρα δο ο οξον ε ε ε ε εν νο ο ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ων Θε ε ο ος
κα α ατει σι ι γαρ ε πι γης δι ι ε ε
λε ε ε ον εν τη ε μη η η μη
η τρα α α νυν και σα αρκα απροσε λα
α α βε ε ε το ο ον περ τι ι κτο
με ε ε νο ον ο ψει ω ω ως ηυ δο ο
ο ο κη η η η σε και της χα ρας πλη
η η η η η σθει εις προσκυ νη η η
η σεις ως Κτι ι ι στη η η η σου ον αγ
γε λοι οι οι υ μνου ου σιν α απαυστως και

ΔΙΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΘΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

αι δο ζα α α α ζου ου ου ου σι Δ. συν Πα
τρι και α γι ι ω Πνε ε ευ μα α α α

τι Δ.

Είτα, Δόξα... Καὶ νῦν... Ἡχος πλ. β'

Ιστέον ὅτι τὸ ἔξῆς Ἰδιόμελον "Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου" ἀναγινώσκεται πρότερον εὐλαβῶς καὶ μετὰ μέλους ὑπὸ τοῦ Κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ. Εἰτα φάλλεται μελωδικώτερον ὑπὸ τῶν δύο χορῶν.

Ἡχος λ. π. Πα.

π ^Μ ε ^Π ε ε ε ζα Πα τρι ι ι ι ι
και γι ω Δ και α γι ι ω Πνε ευ μα α
α τι ι ι ι ι π
π ^Π και νυ υ υ υν και αι αι α ει Δ και
εις τους αι αι ω ω ω ω ω ω νας Δ των αι

ΔΙΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

⇒ **Χαροκόπειον π**
 ω ω ω νων Α α α μην

Сήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου, ὁ δρακὶ τὴν πᾶσαν ἔχων κτίσιν. (*ἐκ τρίτου*).

Ράκει καθάπερ βροτὸς σπαργανοῦται, ὁ τῇ οὐσίᾳ ἀναφής.

Θεὸς ἐν φάτνῃ ἀνακλίνεται, ὁ στερεώσας τοὺς οὐρανούς πάλαι κατ' ἀρχάς.

Ἐκ μαζῶν γάλα τρέφεται, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ Μάννα διμβρίσας τῷ Λαῶ.

Μάγους προσκαλεῖται, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.

Δῶρα τούτων αἴρει, ὁ Γίδος τῆς Παρθένου.

Προσκυνοῦμέν σου τὴν Γένναν Χριστέ (γ').

Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὰ θεῖα σου Θεοφάνεια.

⇒ **Σημερον γεν να α ται αι αι ε ε**
 εκ Πα αρ θε ε νου ο δρα κι τη ην πα α

⇒ **(γ')**
 σαν ε ε χων κτιι ι ι σιν

⇒ **Ρακει κα θα α περ βρο ο τος σπα α αρ γα**

ΔΙΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΘΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

„**πατέρες** τούτους
α νου ου ου ται^Δ [♂] ο τη ου σι ι α Α

α να α α φης ^π

π θε ο ο οις εν φα α ατ νη ^π α να

κλι ι ι νε ε ε ε ται^γ [♂] ο στε ρε ω ω

σας τους ου ρα α νους ^Δ [♂] πα α λαι κα ατ

α α αρχας ^π

π εκ μα ζω ων γα λα τρε ε φε ε ε ε

ται^Δ [♂] ο εν τη ε ρη η η η μω μα αν να

ομ βρη η σας τω ω λα α α ω ^π

π μα γου ου ους προ ο οσκα α λει ει ει

ται^Δ [♂] ο Νυμ φι ι ι ι ο ος της Ε εκ κλη

ΔΙΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

πατέρες π
σι ι ι ι ας π

π Δωρα α α τουουουτωων αι αι αι
ρει ο γιυιο ο ος τη ης Παρ θε ε ε ε

νου π
νου π

π Προσκυνου μεν σουουτην Γε ε εν

π (γ')
να αν Χρι ι ι στε π

π Δει ει ει ει ειξονηη μι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ιν χ και τα θει

ει α α σου Θε ε ο φα α α νει ει α
α α α α α

Καὶ εύθὺς τὸ προκείμενον τῆς Προφητείας.
Ἔχος δ'

Δ
φ

ΔΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ὈΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Μήτηρ Σιών ἐρεῖ ἀνθρωπος, καὶ ἀνθρωπος,
ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ.

Στίχ. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὅρεσι τοῖς
ἀγίοις.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ. 9:6-7

Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν,
οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὄμου αὐτοῦ· καὶ
καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μεγάλης βουλῆς
Ἄγγελος, θαυμαστὸς σύμβουλος, Θεὸς ἰσχυρός,
ἐξουσιαστής, ἀρχῶν εἰρήνης, πατὴρ τοῦ
μέλλοντος αἰῶνος· ἐγὼ γὰρ ἄξω εἰρήνην ἐπὶ¹
τοὺς ἀρχοντας εἰρήνην καὶ ὑγείαν αὐτῷ.
Μεγάλη ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ
οὐκ ἔστιν ὅριον· ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυΐδ καὶ ἐπὶ¹
τὴν Βασιλείαν αὐτοῦ κατορθῶσαι αὐτὴν, καὶ
ἀντιλαβέσθαι αὐτῆς ἐν κρίματι καὶ δικαιοσύνῃ,
ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Οἱ ζῆλοι
Κυρίου Σαβαὼθ ποιήσει ταῦτα.

Ο Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα. **Κεφ. 2:11-18**

Ἄδελφοί, δικαιόζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι, ἐξ
ἔνδος πάντες· δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται

ΔΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἔκκλησίας ὑμνήσω σε. Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ. Καὶ πάλιν· Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία ἂ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός· Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν· ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸν κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τουτέστι τὸν διάβολον· καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου Ἀγγέλων ἐπιλαμβανεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται. Ὁθεν ὥφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων, γένηται καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ. Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθείς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατά Ματθαῖον.

Κεφ. 2: 13-23

Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων, ἰδοὺ Ἀγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσὴφ, λέγων·

ΔΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἴσθι ἐκεῖ ἔως ἂν εἴπω σοι· μέλλει γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ Παιδίον τοῦ ἀπολέσαι αὐτό. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ νυκτὸς, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἦν ἐκεῖ ἔως τῆς τελευτῆς Ἡρώδου· ἵνα πληρωθῇ τὸ ρήθεν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ Προφήτου λέγοντος· Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν Γιόν μου. Τότε Ἡρώδης, ἴδων ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν Μάγων, ἐθυμώθη λίαν· καὶ ἀποστείλας ἀνεῖλε πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῆς, ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον ὃν ἡκρίβωσε παρὰ τῶν Μάγων. Τότε ἐπληρώθη τὸ ρήθεν ὑπὸ Ιερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Φωνὴ ἐν Ραμᾶ ἡκούσθη, θρῆνος καὶ κλαυθμὸς καὶ ὀδυρμὸς πολύς, Ραχὴλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς· καὶ οὐκ ἥθελε παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσίν. Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρώδου, ἴδού, Ἀγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ φαίνεται τῷ Ἰωσὴφ, ἐν Αἰγύπτῳ, λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ Παιδίον, καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ, καὶ πορεύου εἰς γῆν Ἰσραήλ· τεθνήκασι γὰρ οἱ ζητοῦντες τὴν

ΔΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

ψυχὴν τοῦ Παιδίου. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς, παρέλαβε τὸ Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ, καὶ ἦλθεν εἰς γῆν Ἰσραὴλ. Ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας, ἀντί Ἡρώδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν· χρηματισθεὶς δὲ κατ’ ὄναρ, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐλθὼν κατώκησεν εἰς πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ, ὅπως πληρωθῇ τὸ ρῆθὲν διὰ τῶν Προφητῶν, ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται.

Μετὰ ταῦτα λέγει ὁ Ἀναγνώστης.

Μὴ δὴ παραδώης ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ Ἅγιον· καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ’ ἡμῶν, διὰ Ἀβραὰμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου καὶ Ἰσραὴλ τὸν Ἅγιόν σου.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἴσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (γ').

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ

όνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον (γ'). **Δ**όξα... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπί τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἅφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ὁῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

“**Ο**τι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον.

Η Παρθένος σήμερον, τὸν Προαιώνιον Λόγον, ἐν Σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα, δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Τό, **Κ**ύριε ἐλέησον μ'.

‘Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ διξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυέσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διά τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἵθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἀγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον καὶ ὁῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὄδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἑνότητα της πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἴ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Κύριε ἐλέησον γ’

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ο Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι
ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ἡ Εὐχὴ.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν
πλημμελήμασι, καὶ ἄχρι τῆς παρούσης ὥρας
ἀγαγῶν ἡμᾶς, ἐν ᾧ ἐπὶ τοῦ ζωοποιοῦ ξύλου
κοεμάμενος, τῷ εὐγνώμονι ληστῇ τὴν εἰς τὸν
Παράδεισον ὀδοποίησας εἴσοδον, καὶ θανάτῳ
τὸν θάνατον ὥλεσας, ίλάσθητι ἡμῖν τοῖς
ταπεινοῖς, καὶ ἀμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις
σου. Ἡμάρτομεν γὰρ καὶ ἡνομήσαμεν, καὶ οὐκ
ἐσμὲν ἄξιοι ἄραι τὰ ὅμματα ἡμῶν, καὶ βλέψαι
εἰς τὸ ὄψος τοῦ οὐρανοῦ, διότι κατελίπομεν τὴν
όδον τῆς δικαιοσύνης σου καὶ ἐπορεύθημεν ἐν
τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἄλλ'
ἰκετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκαστον ἀγαθότητα·
Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους
σου, καὶ σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ
Ἄγιον, ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι
ἡμῶν. Ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου

ΔΙΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

χειρός, καὶ ὄφες ἡμῖν τὰ ἀμαρτήματα, καὶ νέκρωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα· ἵνα τὸν παλαιὸν ἀποθέμενοι ἄνθρωπον, τὸν νέον ἔνδυσώμεθα, καὶ σοὶ ζήσωμεν τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότῃ καὶ κηδεμόνι. Καὶ οὕτω τοῖς σοῖς ἀκολουθοῦντες προστάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν καταντήσωμεν, ἐνθα πάντων ἐστὶ τῶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ὅντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Καὶ Ἀπόλυσις

‘Η Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ιεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἅγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.